

44. Qui va ser sant Pau? Com va transmetre els ensenyaments de Jesús?

Pau és el nom grec de Saule, home de raça hebrea i de religió jueva, oriünd de Tars de Cilícia, ciutat situada en el sud-est de l'actual Turquia, que va viure durant el segle I després de Crist. Pau va ser, per tant, contemporani de Jesús de Natzaret, tot i que presumiblement no van arribar a trobar-se en vida. Celebrem la seva festa el 25 de gener.

25/01/2024

Saule de Tars va ser educat en el fariseisme, una de les faccions del judaisme del segle I. Com ell mateix narra en un dels seus escrits, la Carta als Gàlates, el seu zel pel judaisme el va portar a perseguir al naixent grup dels cristians (*Ga* 1, 13-14), als quals considerava contraris a la puresa de la religió jueva, fins que en una ocasió, camí de Damasc, Jesús mateix se li va revelar i li va cridar a seguir-lo, com abans havia fet amb els apòstols. Saule va respondre a aquesta crida batejant-se i dedicant la seva vida a la difusió de l'evangeli de Jesucrist (*Act* 26, 4-18).

La conversió de Pau és un dels moments clau de la seva vida, perquè és precisament llavors quan comença a entendre el que és l'Església com cos de Crist: perseguir

un cristià és perseguir Jesús mateix. En aquest mateix passatge, Jesús es presenta com “Ressuscitat”, situació que espera a tots els homes després de la mort si un segueix les petjades de Jesús, i com “Senyor”, remarcant el seu caràcter diví, ja que la paraula que s’usa per denominar el “senyor”, *kyrie*, s’aplica en la Bíblia grega a Déu mateix. Podem dir, doncs, que Pau va rebre l’evangelí que hauria de predicar de Jesús mateix, encara que després, també ajudat per la gràcia i la pròpia reflexió, va saber treure d’aquesta primera llum moltes de les principals implicacions de l’evangelí, tant per a una major comprensió del misteri diví com per a mostrar les seves conseqüències per a la condició i l’actuació dels homes sense fe i amb fe en el Crist.

Pau, en el moment de la seva conversió, és presentat amb trets de profeta a qui s’assigna una missió molt concreta. Com diu altre dels

llibres del Nou Testament, els Fets dels Apòstols, el Senyor va dir a Ananies, el qual havia de batejar a Pau: “Vés, perquè aquest és el meu instrument triat per a dur el meu nom davant els gentils, els reis i els fills d’Israel. Jo li mostraré el que haurà de sofrir a causa del meu nom” (*Act 9, 15-16*). El Senyor també va dir al mateix Pau: “Jo sóc Jesús, a qui tu persegueixes. Però aixeca’t i posa’t dempeus, perquè m’he deixat veure per tu per a fer-te ministre i testimoni del que has vist i del que encara et mostraré. Jo et lliuraré del teu poble i dels gentils als quals t’envio, perquè obris els seus ulls i així es converteixin de les tenebres a la llum i del poder de Satanàs a Déu, i rebin el perdó dels pecats i l’herència entre els santificats per la fe en mi” (*Act 26, 15-18*).

Sant Pau va portar a terme la seva missió de predicar el camí de la salvació realitzant viatges apostòlics,

fundant i enfortint comunitats cristianes en les diverses províncies de l'imperi Romà per on passava: Galàcia, Àsia, Macedònia, Acaia, etc. Els escrits del Nou Testament ens presenten un Pau escriptor i predicador. Quan arribava a una ciutat, Pau acudia a la sinagoga, lloc de reunió dels jueus, per a predicar l'evangeli. Després, acudia als pagans, això és, els no jueus.

Després de deixar alguns llocs, ja sigui per haver deixat la predicació inconclusa, ja sigui per respondre a les preguntes que li enviaven des d'aquestes comunitats, Pau va començar a escriure cartes, que aviat serien rebudes en les esglésies amb una particular reverència. Va escriure cartes a comunitats senceres i a persones singulars. El Nou Testament ens ha transmès 14, que tenen el seu origen en la predicació de Pau: una Carta als Romans, dues Cartes als Corintis, una Carta als

Gàlates, una Carta als Efesis, una Carta als Filipenses, una Carta als de Colosses, dues Cartes als de Tessalònica, dues Cartes a Timoteu, una Carta a Titus, una Carta a Filèmon i una Carta als Hebreus. Encara que no són de fàcil datació, podem dir que la majoria d'aquestes cartes van ser escrites durant la dècada que va de l'any 50 al 60.

El centre del missatge predicat per Pau és la figura del Crist des de la perspectiva d'allò que ha realitzat per a la salvació dels homes. La redempció obrada pel Crist, l'acció de qui es posa en relació molt estreta amb la del Pare i amb la de l'Esperit, marca un punt d'inflexió en la situació de l'home i en la seva relació amb Déu mateix. Abans de la redempció, l'home caminava en el pecat, cada vegada més allunyat de Déu; però ara hi és el Senyor, el *Kyrios*, que ha ressuscitat i ha vençut la mort i el pecat, i que constitueix

una sola cosa amb els qui creuen i reben el baptisme. En aquest sentit, hom pot dir que la clau per a entendre la teologia paulina és el concepte de conversió (metànoia), com pas de la ignorància a la fe, de la Llei de Moisès a la llei del Crist, del pecat a la gràcia.

Juan Luis Caballero

.....

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/article/44-qui-va-
ser-sant-pau-com-va-transmetre-els-
ensenyaments-de-jesus/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/article/44-qui-va-ser-sant-pau-com-va-transmetre-els-ensenyaments-de-jesus/) (05/08/2025)